Diffamare tiuū ⁊c. ꝺ vi. ⁊ hone. cle. vt clericorū. a ¶ Diffamaṫ: Jd eſt male de ipſa p̄dicaṫ. vel. i. vilificaṫ ⁊ dehoneſta tur: ſic etiā exponiṫ. ſ. de obli. ad rōci. c. vno in fi. ⁊ cō cor. ij. q. v. ſi mala fama. b ¶ Scādala. q̄bus obui andū eſt etiā ſi puſilli ſunt. ſ. de no. ope. nū. c. ij.

legatis ab eis: ad hoc verbum. ſ. quibuſlibet. q ¶ Nolumus. Sed que eſt rō hui⁹ iuris diuerſi le gatoꝝ ad alios ordinarios. Solu. licet legati de latere ꝑ poteſtatē expſſam in iure ⁊ alij legati ex ſpeciali cō miſſione qñq; bñficia cōferāt faciūt ħ apoſtolica au ctoritate: nec ſūt collatores ordi narij: imo ꝑ fa ctū ipſorū ſit p̄ iudiciū illis ad quos collatio ꝑ tinet. ipſoruꝫ er go collatio vt ex traordinaria ſu ꝑinducta ⁊ col latoribus p̄iudi cans eſt reſtrin genda. Ordina riorū vero colla tio vt naturalis ⁊ fauorabiľ am plianda: facit de reſcꝑ. ad hoc. de re. iudi. c. fi. ꝺ re gu. iur. odia. lib. vj. ⁊ eſt ſimilis differētia. de re ſcrip. ſtatutū. li. vj. r ¶ Obſer uari. licet ǵ inter dū nō valeat col latio in caſu. ſ. eo. ordinarij in fi. lib. vj. hoc ta men nō eſt ex vi ſuppreſſionis tm̄: ⁊ vide qꝺ dicam. ꝯ. de p̄ben. ſi plures. in glo. ſi intelligas. — Notabile

c ¶ Populo. cōcor. ij. q. v. preſbyter. ſi a plebe de pur. ca. c. ij. d ¶ Propenſi us. idē verbū vi de. ſ. e. cōcor. de eta. ⁊ qua. vt hi c. ⁊ vide qꝺ ibi dixi. e ¶ Epi ſcopis. ad quos de iure cōi ħ ꝑti net: poſſet tñ ad alios ꝺ iure ſpā li ſpectare. e. ti. ir refragabili. ꝺ fo. cōpe. cū ꝯtingat dic vt ibi. f ¶ Metu pe ne. cōcor. ꝺ elec. cū in cūctis. de vi. ⁊ ho. cleri. vt clericorū cū ſuis concordan. g ¶ Inſolen tijs. de accu. q̄li ter. ij. ꝟ. verum. Inſolētia ē mo rū incōueniētia fatuitas vel ſupbia vel prauus ſ uſus: quaſi cōtra ſoli tū ⁊ debitū nature curſum. h ¶ Perterriti. concor. ij. q. vij. quapropter. e. ti. irrefragabili. de calū. c. ij. ꝺ iu dic. ad liberandā. — Inſolentia

a nimiruꝫ diffamaṫ ecclesia: et
b c ſcādala grauia in pplo gene
rant: potiſſime cuꝫ talia per
epos ad q̄s horū ſpectat cor
rectio deferant vt plurimuꝫ
d incorrecta: ꝓpenſi⁹ cōpeſcaṫ
e Eiſdē epis diſtricte iniungi
mus: q̄ten⁹ ſic circa correctio
nē clericoꝝ hmōi vigilanter
intēdāt: ⁊ diligēter ſui officij
debitū exeq̄nt: ꝙ ⁊ idē cleri
f ci metu pene: a ſuis arceanṫ
g inſolentijs: ⁊ alij eoꝝ exēplo
h pterriti ꝓſilire ad ſilia me
rito ptimeſcāt. Idē. Valet
collatio bñficij facta a colla
tore q̄libet circa legatū apli
cū etiā nō facta mētiōe ꝺ bñ
ficio qꝺ pri⁹ habebat is cui
ſit. h. d. Jo. an. ca. II
i ETſi ab aplice ſedis le
k gato: de bñficio facta colla
l tio bñficiū aliud obtinēti: nō
valeat: niſi ꝺ illo qꝺ obtinet
m facta fuerit mētio ſpecialis.
n o ¶ In alijs tñ q̄buſlibet: col
p q latione bñficiorū habētib⁹ ħ
r nolum⁹ obſeruari. De pro
curatorib⁹. Clemens. v. in
cōcil. Vienenſi. Qui ſciēs ſi
ne ꝓteſtatione recipit inſtru
mētū. vel litteras ſue ꝓcura
tionis: q̄bus cōſtituēs ꝓ ip
ſo cauebit ſup incluſis in ꝓ
curatorio dñm defendere co
git. Jo. an. ca. I
s INſtrumēto vel lr̄is
t q̄bus te aliq̄s in cau
ſis ſuis ꝓcuratorē cō
v ſtituēs: pro te debito modo
x cauit ſimpliciter: nulla fa
y z cta proteſtatione a te ſciēter

Diuiſio — i ¶ ETſi ab apoſtolice ¶ Po nit duo dicta. Primū vnū in legatis ſedis apli ce. Scōo aliud in alijs collationib⁹. ibi: Jn alijs. Jmo la. Breue eſt declarās decre. vi. de offi. leg. li. vj. ⁊ p̄nci pale dictū corrigit qꝺ ibi no. Archi. q̄ dicebat idem in alijs ordinarijs qꝺ in legatis qui etiā ſunt ordinarij. ⁊ approbat quod ibi no. ⁊ exponas: ⁊ſi: ꝓ ꝯſuls. l ¶ Legato. de latere. nā alijs bñficia cōferre nō poſ ſunt: qꝺ dic vt de offi. leg. c. j. li. vj. k ¶ Facta. decla rari debuiſſet ꝙ ꝓcuraſſet ſi cōpilatorib⁹ adheſiſſet: an intelligereṫ ħ de collatiōe facta etiā motu ꝓprio legati: circa qꝺ ſūt opiniones. mihi videṫ ꝙ valeat. Jo. mo. ꝯ in decre. vi. de offi. leg. ⁊ Archi. in decre. ſi motu. de p̄ben. li. vj. in prin. l ¶ Bñficiū. ꝗ̄tūcūq; modicū: de p̄ben. ſi motu ꝓprio. li. vj. in prin. m ¶ Specia lis. in ħ approbat qꝺ no. Archi. in decre. vlti. vbi dice bat ꝙ in tali collatione faciēda erat mētio ſpālis bñfi cij: nec ſufficiebat generalis qualis eſt illa. de p̄ben. nō pōt in fi. li. vj. ⁊ facit ꝓ Hoſt. ꝯ Cōpoſtul. in his q̄ ſcri pſi de reſcrip. in nr̄a in fi. An vero etiā de qualitate cu re beneficij ꝙ habet impetrās faciēda ſit mētio: dicam ꝯ. de p̄bē. c. j. n ¶ Quibuſlibet. Si ǵ metropolitan⁹ epūs archidiacon⁹ vel quiuis alius cōfert beneficiū: in collatione nō eſt facienda mētio prioris beneficij: ſed habeaṫ diſtinctio: an de iure cōi poſſit vtrunq; teneri: vel an ſit diſpēſatio neceſſaria: cui⁹ o ¶ Collatione. de electione vel p̄ſentatione non dubitaṫ: pendent em̄ illa ex officio cōfirmatoris. ſ. e. eo. ti. cū vos. de elec. ni hil eſt. p ¶ Habentibus. iure ꝓprio vel deuoluto ⁊ licet de ordinarijs loquaṫ qꝺ patet ex titulo. idē in de

INſtrumēto. ¶ Poniṫ dictū ⁊ ei⁹ rō. ibi: Cum ꝑ ħ. s ¶ Vel litteris. ꝑ quas etiā ꝯſtituiṫ ꝓcurator. ff. e. l. j. in prin. ſ. eo. ex inſinuatione. de cenſi. ſopite. ⁊ eſt caſus quo lr̄a ⁊ ſigillū pri uati facit fidē. ff. eo. ti. ſi ꝓcuratorē. vbi de hoc. t ¶ Cauſis. ad vnā em̄ ⁊ ad plures ⁊ ad oēs dari po teſt. ff. e. l. j. ⁊. iij. ⁊. ſ. eo. is cui. li. vj. v ¶ Debito mo do. an ſit idonea cautio cum ꝓmittit dñs ratū habere qꝺ legitime fecerit ꝓcurator: ſatis ſcripſi. de dila. c. fi. ⁊ huic lr̄e cōcor. l. ff. qui ſatiſda. cog. quotiēs. qꝺ em̄ vi tioſe cautū vel ſatiſdatū eſt nō videṫ cautū. x ¶ Ca uit de iudicato ſoluendo: loquiṫ em̄ hic de ꝓcuratore rei: vt. ꝯ. pteꝫ ꝑ verbū defenſionē. ad idē. ff. e. filius. §. fi. ⁊ de hac cautione no. ſ. eo. mādato. y ¶ Proteſta tione. pōt intelligi de generali ⁊ de ſpeciali ꝓteſtatiōe: De prima puta q: ꝓteſtaṫ qꝺ recipiēdo inſtrumētū ꝓ curatoriū vel lr̄as nō intēdit ſe obligare mādato. ſꝫ ſe velle deliberare: facit de reſti. ſpo. olim. ij. De ſcōa: vt q: de certa cā incluſa in ꝓcuratorio ꝓteſtaṫ ꝙ illā vel illius mādatū ſuſcipere nō intendit: ⁊ ſic ꝓteſtatio iu uat: q: nec primo nec ſcōo caſu eſt cōtraria facto. bene em̄ cōpatiunṫ ſe inſtrumentū recipere ⁊ deliberare vel le. Jtē recipere ⁊ acceptare mandatū in quibuſdā ⁊ in alijs nō: vbi vero ꝓteſtatio ⁊ factum ſe nō cōpatiunṫ: ꝓteſtatio nō iuuat: de hoc. ſ. de cōſti. cum. M. cū ſuis cōcor. z ¶ Scienter. requirit ſcientiā: ſecus ergo ſi ignoraret qꝺ cōtinereṫ in inſtrumēto vel litteris: igno rans autē vel errans non cōſentit. xxxviij. di. ꝯſuls. de p̄ben. ſi de beneficio. li. vj. ff. de iuriſdi. om. iu. ſi per er rorem. ſicut nec cōtemnit. de excep. aplice. de ſen. excō. ſi vero aliquis. de cōſti. c. ij. li. vj. Requiriṫ etiā ꝙ ſpē — Diui — Pro tio g ⁊ ſpē

a recept⁹. nō potes poſtea recu
b ſare defenſionē illi⁹. imo co/
c gi poteris ipm defendere i oī
d bus cauſis ⁊ negocijs ad q̄
pdicta inſtrā ſeu lr̄e ſe exten
e dūt. Cū p hec ad oīa tuū pre
f ſtitiſſe videaris aſſenſū. I dē

Procurator habēs mādatū iurādi ⁊ oīa faciēdi q̄ requirūt ſpāle mādatū: ꝯ electū vel puiſū opponere nō pōt crimina vel defect⁹. Jo. an.

Non pōt pcura ca. II
tor ad agedū vl' defen
g dendū. iurādū q; de calūnia
⁊ veritate dicēda; ⁊ generali
ter ad oīa alia q̄ ſpeciale mā
datum exigunt cōſtitut⁹ (ni/
h ſi aliud ſup hoc in mandatis
i habeat) opponere in pſonā
m electi ſeu ei⁹ cui ē puiſio faci
enda: vl' facta: crimīa vl' defe

re receperit: q: officiū eſt volūtariū. C. eo. l. inuitus. ſic
ſibi. requirunt hec duo cōiūctim. de regula. cōſtitutio
nē in fi. li. vj. ⁊ in cōfeſſione. de hoc. ſ. de cōfeſ. c. fi. lib.
vj. a Receptis. etiam ſi prius recuſauerat ⁊ re in
tegra penituit ⁊ recepit. ſ. e. licet. li. vj. poſt hāc autem
receptionē cōpe/
tit huic exercitī/
um officij: ſicut
de iudice dicit ꝯ
ap. ſup eo. ij. fa.
eo. ti. is qui lib.
vj. iiij. q. v. ca.
vno. ⁊ qꝺ no. de
de. exco. mini. c.
penul.
b Cogi. pci/
ſe. licet em̄ regu/
lariter pcurator
ſpecialis vel ge/
neralis nō cogit
precise dn̄m de/
fendere etiā ſi ſa
tiſdedit de iudicato ſoluendo. ⁊ de dn̄o defendēdo. ff. e.
l. iuitus. § vlti. ⁊ l. ſe. ſed ſatis eſt ſtipulationē cōmitti
ff. eo. nō cogendū. ⁊ eū tueri dn̄o ad intereſſe: inſti. mā/
da. § mandatū. tn̄ in caſibus cogit. ſ. cum dn̄s ſatiſde/
dit p pcuratore pſente ⁊ nō cōtradicente. ff. eo. filius.
§ fi. vbi de hoc. in. l. ſed et he. § pe. ⁊ hoc ne fallat fi/
dem dn̄o ⁊ aduerſario: ⁊ idē ſi p abſente: ⁊ poſtea pro/
curator expſſe vel tacite ratū habet. ff. eo. ſi defunctus.
j. rn̄. ⁊ circa hoc verſat decre. iſta. Eſt ⁊ alius caſus qn̄
agit. cogit em̄ defendere: al's denegat actio. ff. eo. l. iui/
tus. § pena. Alius caſus eſt in actione peritura vt co/
gat ſaltem litē cōteſtari. ff. eo. ſed etiā ex his. ⁊ l. iuit⁹.
§ fi. Ex p hoc ſoluit qꝺ ſubijci poſſet pcuratorē etiā
poſt ſuſceptiōe; mādati re ītegra penitere priuſq; iter
ſit aduerſarij. inſti. man. § mādatū. q: illud verū in p
curatore p quo cōſtituēs non cauit: ſecus in illo p quo
cauit: de quo hic loquimur. qꝺ aūt dicit hec lr̄a talē p/
curatorem cogi: verū intelligas niſi iuſta cauſa pcura
torem excuſaret: vt pdi. l. filius. § fi. cū. l. ſe. ex q̄bus pa
tent exempla. nā ex illis etiā dn̄s cū reuocaret poſt litē
cōteſta. ſ. eo. c. ij. li. vj. c In omnibus. tacita ergo
acceptatio vniuerſalis eſt ad oīa etiā futura ſi ſint in/
cluſa qꝺ eſſe pōt. ſ. eo. nō iniuſte. d Cauſis ⁊ ne/
gocijs. q̄d iſta ſint habet de ver. ſig. forus. e Cum
p h. ſ. qꝺ pcuratoriū vel litteras ſine preſtatione recepi
ſti. f Aſſenſum. cōtra pcurator nō dat inuitus. C.
e. l. inuitus. ⁊ qꝺ dicit. l. j. ff. e. ad fi. q: officiū illud ē ne
ceſſariū: ſumit ibi neceſſariū p vtili vel expedienti. In
terdū tn̄ etiā eſt neceſſarium ex pte cōſtituentis. ſ. de
elec. cupientes. § quod ſi. de ſtatu. regula. c. vno. § epi/
ſcopis. li. vj. C. e. ti. l. pe. ſed ex pte cōſtituti nō: qui etiā
dicit inuitus: nō ſolū cū ꝯtradicit: ſed etiā ſi nō cōſen/
tit. ff. e. l. fili⁹. § inuit⁹. Sol'. § ille determinat p hāc de
cre. Verū eſt em̄ qꝺ cōſtitutus ſimpliciter tacens non
habet p cōſentiente: vt ibi: ſed qui nō ſimpliciter tacet
ſed agit recipiēdo ſimpliciter chartam pcuratorij: iſte
cōſentit vt hic. qꝺ ergo dicit. l. j. in fi. et. l. ij. ff. eo. qꝺ ab/
ſens cōſtituit pcurator dūmodo ratū habeat: determi
nat p hanc decre. vt ratum cenſeat habere ſimpliciter
recipiendo chartā pcuratorij. Multos caſus quibus
quis ipſo facto agit vel conſentit. vide no. xj. q. iij. eſti/
mant. de appella. dilecti. ij. de offi. delega. cum ſuper. ⁊
facit de here. accuſatus. § ille. li. vj. Jo. an.

Non poteſt. Ponit dictum et eius rationem.
ibi: Cū ſub. Determinat qꝺ no. Inno. de accuſa.
ſup his in fi. et Cōpoſt. de elec. c. j. li. vj. in glo. queritur
quis pcura. et Pe. de ſamp. et Archid. ibi. ⁊ Guil. in
Spe. de pcura. § j. ver. ſed nūq̄d media: vt. j. decla/
rabit. expſſius aūt fuerat hec queſtio diſputata per re
co. me. dn̄m. Jo. de monte murulo: vt in mercuria. e. ti.
ſub lr̄a. G.
g Jurandū
q. hoc verbum
cū clauſula q̄ ſe/
quit inducebat
dubiū p decre. q̄
ad agendū. ſ. e.
li. vj. vbi habes
qꝺ ſi in pcurato/
rio exprimit ali/
qꝺ requirēs māda
tū ſpāle genera/
li clauſula ſub/
miſſa: illi⁹ virtu
te poterit nō ex/
preſſa: iſta vero
iuramēta requi/
rūt ſpeciale mādatū. de iura. calū. c. fi. li. vj. h Su
p hoc qꝺ ſequit de oppoſitione criminū ⁊ defectuum.
i In mandatis. q: ſ. habet mandatū opponendi
crimina ⁊ defectus ꝯtra illū: nec eſt neceſſe qꝺ crimina
vel defect⁹ ſpecificent in pcuratorio: vt no. Cōpoſt. in
glo. p. ⁊ ibi p Archidi. ⁊ Jo. mo. in. q. p. ⁊ Guil. in pre Nota
di. § ver. ſed nūquid ſufficit. ⁊ in hoc differt pcurator
ſolū excipiens vel opponēs ab appellante: ille em̄ ha/
bere debet crimina et circūſtātias ſpecificatas in pcu/
ratorio. ſ. de elec. pcurator. li. vj. k Habeat. tenet
Compoſt. in fi. glo. quā allegaui in. j. glo. ⁊ Guil. in p/
dic. § ſed quid ſi pcuratoriū. qꝺ nō eſt ſatis hoc caſu
pcuratoriū factū eſſe niſi p pcuratorem ſit receptum:
⁊ officium ſuſceptū: facit. ſ. e. c. pxi. ⁊ quod ibi dixi ſu
per verbo receptis. l In perſonā. in formam ergo
poſſet: vel in perſonas eligentium vel puidentiū iudi/
cum teſtium in his ſimilibꝫ. nam tales etiam ex pbati
one non puniunt. de ordi. cogni. c. ij. ⁊ Guil. hoc tenet
in ver. alle. in. j. glo. in fi. ſit etiam ratio: quia exceptio
illos perſonaliter nō contingit. m Electi. vel eli/
gendi: ex quo cōtra certā perſonam. de elec. qui contra
certā. li. vj. ad hoc. ver. facienda. quod ſequit: ⁊ idē dic
de poſtulato. de elec. c. j. in prin. li. vj. Et no. qꝺ iſta lit/ Nota
tera nō diſtinguit an cauſa iſtius electi ſit in curia per
appellationem necne: ⁊ ſic videt tolli qꝺ no. Compoſt.
in glo. pal. et Guil. in Spe. in pdi. § ver. ſed quid ſi cā
qui dicebāt penā decre. j. de elec. li. vj. nō habere locū
niſi cū cā eſt in curia p appellationē. ſi ḡ eſſet corā me/
tropo. vel alio ordinario vel in curia aliter q̄ p appel/
lationē dicebāt nō eſſe locū pene: ⁊ p cōſequens genera
le pcuratoriū ſufficere: pꝑter rōnē quā ſtatim dicā. Sed
h dictum videt hic tolli: q̄re poſſet dici qꝺ lꝫ decre. j. de
elec. li. vj. quo ad deuolutionē negocij ⁊ citationē priū
locū habeat ſolū in appellationibꝫ īteriectis ad papā
⁊ ſic intelligat qꝺ ibi no. quo ad penā opponētiū. locū
habeat etiā in appellationib⁹ interiect⁹ ad alios. Vel
etiā ſi nō fuerit appellatū: qꝺ forte fuit de mēte: facit ſ.
elec. vt circa in fi. ⁊. c. ſi forte. li. vj. ⁊ ſic intelligam⁹ rō/
nes quas inducebat Inno. in pdi. decre. ſup his. bene
adaptabunt huic caſui ſic generaliter poſito. Dicebat
em̄ qꝺ quia per obiectiones criminū de quibus hic lo/
quit diminuebat ſtatus opponentis: ex eo qꝺ in pbati/
one deficiens ſuſpenſus erat ab eccleſiaſticis beneficijs
p triennium p cōſtitutionē pdictā: ⁊ ſi ſe interim diuinis
ingereret: ppetuo erit priuat⁹: ḡ hic pcurator p quem

⁊ ſtatꝰ diminui poterat.ff. de va.⁊ ex̄oꝛ.co.e.l.pe.ſine
ſpeciali mādato nō poterat opponere.alle.ff.de mino.
l.illud de ꝓcu.nō ſolū·§·fi.⁊ lꝫ p̄mo gradu pena ſit tē
poꝛalis nihilominꝰ diminutionē ſtatꝰ cōtinet.nā ⁊ rele
gatio ⁊ dānatio ī opꝰ publicū ſunt tꝑales:⁊ tñ diminu
tionē ſtatꝰ cōti/
nēt.ff.de pe.l. q̄/
dam.⁊ ſic rñde/
bat ad leges.ff.
ꝓ ſo.·actione ·§·
renūciare.ff.đ in
iur.ſꝫ ſi vniꝰ·§·
ꝓcuratoꝛē: quia
diſſoluere ſocie/
tatē vel agere in
iuriarum actiōe
dato ꝙ ſuccum/
bat nō ꝯtinet di
minutionē ſtatꝰ
⁊ iō nō reqꝛit ex
p̄ſſum h̄ in illo q̄
habet oīm admi
niſtrationē: hāc

ctꝰ. Cū ſub generalitate tali:
a b grauioꝛa nō veniāt vel maio
ra q̄ꝫ in ipo ꝓcuratoꝛio ſint
exp̄ſſa. I dē. Religioſus eti
am ꝓ religioſo niſi ꝓ cōſoꝛ/
te eiuſdē lit. non pōt ꝓcura
toꝛ cōſtitui ſine licētia ſupio
ris:nec etiā alium cōſtituere
nec ſubſtituere licet hoc ha/
beat in mādat. Joh.an.ca.
R Eligioſus ꝓcura III
c toꝛ:etiā ſi ꝑ aliū religi
oſum ſui vel alteriꝰ monaſte
riȷ̄ fuerit ꝯſtitutꝰ:ſicut nō po
d teſt ſine ſui ſupioꝛis licentia
e ꝓcuratōis officiū ſuſcipe:ni
f ſi ꝓ ſuo in eadē lite cōſoꝛte.
g Ita nō pōt aliū ꝓcuratoꝛem
h cōſtituere ſeu ſubſtituere:eti
i am ſi ꝑ ꝯſtituētē h̄ ſibi exp̄ſſe
k fuerit cōmiſſuꝫ. I dē. Per
obitū rectoꝛis eccl'ie reuoca
tur ꝓcuratoꝛ ab eo ꝓ eccl'ia
ꝯſtitutꝰ etiā q̄ ad iam cepta.

tñ rōnē textus infra nō exꝓmit:niſi dicas maioꝛitateꝫ
vel grauitatē ex p̄dictis conſiderari: qđ ſatis videret:
vt ſtatim dicā:ſed cum p̄dicta pena ſit hodie reſtricta
ad beneficia ipius eccl'ie:de elec.ſi cōpꝛomiſſariꝰ.li.vj.
in fi.ſi cōſtituēs nō habet ibi bñficia ceſſat ratio:ꝫ ſuf
ficit generale:ſꝫ puto ꝯriū ꝑ ibi no.i vl.glo.⁊ ꝑ decre.
de regula.ꝑ inq̄ſitionē.de elec. a ❡ Grauioꝛa. ꝯcoꝛ/
dat q̄ ad reſcꝓta.ſ̄.de reſcꝓ.ſedes.qđ tñ regulariter eti
am in ꝓcuratoꝛibꝫ locū non habet:vt ibi ſcꝓſi. ſup.iȷ̄.
glo.nec ob.hec lr̄a ꝑ quā ꝓma facie videret: qđ nō pu/
to de mēte:qđ ſi in ꝓcuratoꝛio exp̄ſſi cām fidei ep̄alem
Cauſe ma/iores et mi/nores vel ſilr̄em:generalitas tūc cōp̄hēdit hūc caſū. Sūt em̄
cauſe maioꝛes:medie: ⁊ minoꝛes:de q̄bus ſcripſi poſt
Hoſti.đ cri.fal.c.fi.ſꝫ ſi diligēter attēdas lr̄a nō dicit
ꝙ generalitas adiecta in ꝓcuratoꝛio exp̄ſſiōi cauſe nō
includat maioꝛes cauſas.nā ⁊ illa generalitas ſine ex/
p̄ſſione includeret:vt ſi nulla cā exp̄ſſa cōſtitui te ꝓcu/
ratoꝛē ad oēs cās meas.ff.e.l.j. ſꝫ dicit ꝙ generalitas
adiecta in ꝓcuratoꝛio cauſe q̄ reqꝛit ſpāle mādatū non
includit grauioꝛa. Et ſatis puto ꝙ grauioꝛa intellexe/
rit ꝑ modū de q̄ ſ. dixi. Itē ſūt iſta odioſa in tm̄ ꝙ ec/
cleſia excluſa ꝑ pēn. toꝛiū nō reſtituit ad iſta ꝓponē/
da ſm Cōpoſt.q̄ h̄ no.de elec.ꝙ ſicut.⁊ Guil. in Spe.
pte.ij.đ reſti.in integ·§·ij.v̄.ſꝫ pone eccl'ia. b ❡ Ma
ioꝛa.ꝯcoꝛ.ff.de vi.triti.⁊ oleo leg.l.vl.in fi.đ au.⁊ arg.
lega.l.plautiꝰ.xij.di.nos cōſuetudinē.de elec.ſcriptuꝫ.
ad fi.ſꝫ cū aīa ſit p̄cioſioꝛ coꝛꝑe.de pe. ⁊ re.cū infirmi/
tas in fi.cū cōcoꝛ.ergo exp̄ſſa iu amēta q̄ ligant aīam
ad penā eternā grauioꝛa vident q̄ꝫ iſti obiectꝰ q̄ ligāt
coꝛpus ad penā tꝑalem. Sol.nego aīam cōſtituentis
ligari ad pluriū ꝑ ꝓcuratoꝛē: niſi ꝯſtituēs ſit in culpa.
quod dic vt de iureiur.c.vl.li.vj.
Diuiſio R Eligioſus. ❡ Pꝛimo ponit caſū ſilr̄em ꝑ quem.
Scđo decidit caſū aliū.ibi: Ita. Imola. Se ſūmat de
terminās no.ꝑ Inno.⁊ Hoſt.đ re iudi.cū. J.et.A. in
ꝓn.⁊ qđ dicit religioſus.generale v̄bum eſt:⁊ includit
oēm ꝓfeſſum.intelligo tñ de clauſtrali:ſecꝰ in p̄lato:et
facit de cēſi.ſopite.⁊ qđ ibi no. Hoſti.⁊ Jo.xvj.q.j.de
p̄ntiū.⁊ qđ no.de teſta.c.iȷ̄.li.vj. c ❡ Etiā ſi ꝑ aliū.
h̄ dicit: qꝛ qñq̄ꝫ licet intra hoīes eiuſdē collegiȷ̄ vel ꝓ/
feſſionis:qđ nō lꝫ inter extraneos.ſ̄.e.cōpli. đ elec.c.j.
e.ti.qꝛ ꝓpter ad fi. d ❡ Licētia.xvj.q.j.monachi.iȷ̄.
ſ̄.de poſtu.c.iȷ̄.ꝑ q̄ iura videt ꝙ nō ſufficiat licētia ni/
ſi ſubſit vtilitas monaſteriȷ̄. Ad id qđ opponit de mi/

lite qui ꝓcurat cauſam dñi ſui: reſpōde vt no. in p̄dic.
c.monachi. e ❡ Suſcipe.⁊ ſi ſuſcipiat ⁊ cōteſtet li/
tē:licet q̄dā dicant deinceps excipi nō poſſe: verius tñ
eſt ꝙ excipi poteſt ſm Hoſt.vt ſatis ſcripſi.ſ̄.e.in no/
ſtra.ſuꝑ glo.qñ dicat vt quo ad ipſum mūdo moꝛtuū
exceptio ſit per/
emptoꝛia : ⁊ q̄re
aliud in milite:
ibi dixi.
f ❡ Cōſoꝛte.vt
ptꝫ ī p̄di. decre.
cum. J.et. A.in
ꝓn.đ accu.olim.
⁊.c.ex pte.đ cen/
ſi.ſopite.An ve/
ro cōſoꝛs ꝓ con/
ſoꝛte audiat an/
te litem conteſt.
vel poſt ſine mā
dato:college per
no. de cōſti.cum
P.in.j.glo. de
do. ⁊ cōtu. cum
dilecti.in.j.glo.⁊ his q̄ ibi dixi:⁊ ptꝫ.C.de cōſoꝛ.l.j. et
iȷ̄.⁊.ff.de iudi.ſi peritoꝛ. g ❡ Cōſtituere. repete ſine
licentia p̄lati. Et intellige in his caſibꝫ q̄bus ſine p̄la/
ti licētia ꝑſonaliter eſſe in iudicio nō poſſet: alias in il
lis caſibus q̄bus qđ ꝑ ſe pōt ꝑ aliū poterit.de reg.iur.
poteſt.li.vj.ff.eo.ti.l.filiꝰ in pꝛin.immo melius eſt ꝙ ꝑ
aliū.đ ſyndi.c.vno.puta cū ipſum ſuperioꝛē denūciat
vel accuſat:vt in p̄di.decre.de accu.ex parte.⁊.c. olim.
Itē ad cauſam electionis monaſteriȷ̄ ſui:de cōſue.cum
dilectꝰ.de reſcrip.cū dilecta.de re iudi.ad ꝓbandū.vel
ſue ꝓpꝛie cui de ſuperioꝛis licentia ꝯſenſit:ergo ꝓcura
toꝛē dare poterit:quaſi licentiaꝫ etiā ad h̄ habuerit:ex
quo licentiā habuit cōſentiēdi.ff.de offi.deleg.p̄terea.
⁊.c.ſuſpitionis. h ❡ Subſtituere.repete ſine ſupio/
ris licētia ꝑ verbū ita ꝙ p̄cedit.videbat ꝯ:q̄ſi iſte eſſet
pica vel oꝛganū ꝯſtituētis:⁊ ꝑ ipm quaſi ꝑ fiſtulā vel
lapidem cannalē deueniret prās de cōſtituente ad ſub
ſtitutū.arg.j.q.j.ſi fuerit.ſed negari non pōt q̄n in eo
qđ vult actū ſubſtitutiōis ſuſcipe ⁊ ſubſtituere franga
tur abdicatio volūtatis ⁊ obediētie quā ꝓmiſit: ⁊ hec
eſt ratio huiꝰ iuris.xiȷ̄.q.j.non dicatis.de elec.ſi religi
oſus.li.vj.nec ſine eiꝰ actu recipit officiū ſubſtitutus.
et facit qđ no.de elec.c.pe.li.vj. in vlti. glo. ⁊ vide qđ
dicam in vlti.glo. i ❡ Exp̄ſſe. foꝛſan expꝛeſſa ꝑſo/
na:ſed de hoc nō curo: ſatis eſt em̄ ꝙ habeat manda/
tū ſubſtituendi etiā incertū.ſ̄.eo.c.j.iȷ̄. reſponſo.
k ❡ Cōmiſſum.no.ad queſtionē de illo qui cōſtituit Not
ꝓcuratoꝛē inabilē cui dedit mādatum ſubſtituēdi an
ſubſtituere poſſit:⁊ videbat quibuſdaꝫ vt Pe.de bel.
C.e.ꝙ q̄s.alle.l.q̄ꝫuis.ꝙ ſic ꝑ regulā qui ꝑ alium. đ re
gu.iur.li.vj.quaſi videat a dño cōſtitutꝰ.ff.qđ cuiuſq̄ꝫ
vniuerſi.no.l. Item eoꝛū·§·ſi decuriones.ff.de cōdi.in
ſti.l.inſtitutio talis:vbi licet heres nō inſtituat in co/
dicillis:poteſt tñ inſtitui in teſtamēto noīandus in co
dicillo:ad hoc facit.ff.đ ſer.vꝛ.pꝛe.cū eſſent·§·j.vbi ſer
uitus cōceſſa ab eo qui habuit ab alio poteſtatē cōce/
dendi:nō ab ipſo ſed a pꝛimo dño videret eſſe cōceſſa:
ad hoc bene facit.de offi.dele.iudex.li.vj.vbi delegatꝰ
inabilis ſubdelegat. Tu diſtinguas inabilitatis ſpeci/
em.aut em̄ penitus ⁊ ipſo iure inabilis eſt: quo caſu
nec ſubſtituet:ad hoc pꝛedi.decre.iudex in fi.aut eſt in
abilis ad officiū ꝓpter defectū auctoꝛitatis:qua inter/
cedente abilis eſſet:⁊ eo caſu neceſſe ſit illius auctoꝛita
tem interuenire:vt ſubſtituere poſſit vt hic. aut eſt in/

abillis ꝑ exceptionē:qua nō oppoſita ab illis eſſet:⁊ eo caſu ſubſtitueret.arg.p̄di.decre. iudex in prin.⁊ ꝑ hoc ſoluit̄ queſtio de excōicato an ſubſtituat̄:quā dixi de ꝑ ba.poſt ceſſionem.

P Rocuratorē. ¶ Notabilis eſt caſus cōtra quez prima facie qui/ liber reſpōderet.

Diuiſio ·Primo ponit di ctū.Scdo illud ampliat ⁊ decla rat.ibi: Etiam. Imola. Se ſū/ mat reprobans qđ no.Inno. de ſo.cōpe. dilecti. ⁊ approbat i ꝑte qđ ibi no. Hoſt. ⁊ de h̄ et i Spe. de ſyndi·§·j.ṽ. quid ſi aliqua.⁊

P Rocuratorē a ca.III

a p̄lato rectore vl̄ alio q̄

b libet ꝓ eccl̄ia ſua vel benefi cio ꝯſtitutū:ꝑ mortē ꝯſtituē/

c tis reuocari cenſem⁹. Etiā q̄

d ad negocia iā incepta: ⁊ cau ſas i q̄b⁹ ꝑ ipm̄ lis fuerit an

e te mortē hmōi ꝯteſtata. De reſtitutione i integrū. Q le/

Hoſt.e.ti·§·ij.ṽ.ſed nunq̄d ꝓcurator.ꝑ Archidia.eo. ti.ſi duo.li.vj. a ¶ Rectore. de eccleſiaſtico loquit̄: quod patet ꝑ verba ſequentia:tamē etiam de rectore ci uitatis loquebant̄ Inno.⁊ Spe. b ¶ Pro eccleſia. innuit ꝙ ſecus ſi ꝓ cauſa ꝓpria.mādatū eīm tūc finire tur morte re integra:re nō integra nō.ff.eo.ſi defunct⁹. inſti.man·§·Itē ſi adhuc.ff.man.inter cauſas. C.mā. l.mandatū.⁊ ibi no.⁊ in p̄di·§·Item ſi quando dicat̄ res integra.Dic ꝙ in iudicijs ante lit.cōteſta. in nego/ cijs anteq̄ꝫ fecerit p̄paramēta:h̄ aūt ꝙ ꝓ eccleſia cōſti/ tutus erat.mouebat Inno.q̄ dicebat ꝙ cum eccl̄ia non moriat̄.xij.q.ij.liberti.de reſcrip.ſi gratioſe.li.vj.⁊ ꝓ/ curator ꝓ ea ſit datus ab eo qui poterat.ſ.p̄lato etiam ſine cōſenſu capituli.de reſcrip.edoceri.nihil eſt ꝙ ꝓhi beat illū agere cauſam ſibi cōmiſſam etiā ſi res ſit in/ tegra ꝑ p̄di.decre.dilecti.⁊ ꝑ decre.petitio. ſ̄.e.ti. et ꝑ l.annu.ff.de annuis le.de ꝓcuratore conſtituto ad ne/ gocia.q̄ꝫuis generaliter fatebat̄ ꝙ poſt mortem cōſti/ tuentis nō debeat incipere noua negocia .ff. de nego. geſt.nā et ſeru⁹·§·ſi vnio.ſed Hoſtiē.aliter: vt ſtatim dicam. c ¶ Reuocari cēſemus. Dicebat Hoſtiē.ꝙ ꝓcurator iudiciorū nō agit p̄lato mortuo:donec ſit ec/ cleſie de p̄lato ꝓuiſum.ratio ſm eū eſt:quia tūc cū va/ cat ſedes nihil debet innouari.ne ſe.va.c.j.⁊ vlti.qđ lo quit̄ lit.cōteſt.cū tractet de receptione teſtiū ⁊ miraba tur Hoſti.quomodo dubitabat̄ de hoc: nec valet ſm eum ſi dicas ꝙ in p̄dictis.c.loquit̄ de p̄lato conuento nō de agente.nā ſi nō ꝑmittit̄ tunc defendere:qđ fauo/ rabilius eſt:multominus agere.alle.ff.e.ſeruum quoq̄ꝫ ·§·publice:⁊.l.pompo.in fi.⁊.C.e.alienā.⁊ ſi Hoſti. ꝑ hec verba intellexit ꝙ p̄dictus procurator ſubſtituto prelato ex primo ꝓcuratorio litem cōſequi poſſit:hoc reprobaretur per hanc litteram que dicit reuocari cen ſemus:non dicit impediri vel ſuſpendi. Archidia. tra/ ctans hāc materiā ſatis exquiſite in p̄di. decre. ſi duo. dicit ꝓcuratorē conſtitutū a p̄lato ⁊ capitulo in cauſa cōmuni vel principaliter capituli durare poſt mortem p̄lati:in cauſa vero diſcreta p̄lati ſecus: ⁊ ſic opiniōes predictas voluit cōcordare. Et an hanc opinio.hec de cre.reuocare intēdat nō video: qđ ſi exp̄ſſū fuiſſet eſſet expediens:ꝓ ea tamē facit qđ ſcripſi poſt Inno.de cō ſue.cū dilectus.ſuꝑ.j.glo.⁊ quod no.de reſti.in integ. c.ij.vbi dicit ꝙ mortuo abbate conuentus ꝑ ſyndicum agere poteſt ⁊ cōueniri de iuribus q̄ ꝑtinent ad cōuen tum vel ſimul ad vtroſq̄ꝫ ſecus in his que ſegregatim pertinent.ad abbatem:ne ſe.va.c.vlti. Poſſet tamē di/ ci hanc opi.Archidia.veram ꝙ durat procuratorium

primis duobus caſibus non tū̄ ꝓcedet ꝓcurator vacā te eccleſia in cauſis que illa vacāte tractari nō poſſūt: inſtituto tamen p̄lato ꝓcedet ex veteri ꝓcuratorio. In tertio vero caſu locū habet hec decre. d ¶ Negocia. credo ꝙ intendit ꝑ hoc deſignare ꝓcuratorem negoci/ orum ⁊ per ver/ ba ſequentia ꝓ/ curatorem iudi/ ciorum. e ¶ Conteſta/ ta.q̄ꝫtumcū q̄ꝫ er go ſit dn̄s inſtā tie mors reuo/ cat:ſicut ⁊ viuēſ ex certis cauſis reuocare poſſet inuitū:de quib. ſ̄.e.c.ij.lib.vj. ⁊ fa.hic decre. ad id qđ not. poſt

mēs.v.in ꝯcil.vienēſi. Eccle ſia ꝓbās ſe leſam ꝑ lapſum tp̄is:ad illđ tp̄s tm̄ reſtituit̄ et infra quadriēniū a tp̄e le ſionis. ca.I

f A B eccleſia aduer/

g ſus lapſum tp̄is:

h

i inq̄ ſe leſam affir/

k

l

m mat i integrū reſtitutio peti

Hoſt.de offi.vi.c.pe.ꝙ mortuo eo qui dedit vicarium expirat illius officiū:⁊ ita ſeruamus.alle.de offi.vi. ro mana.li.vj.ꝑ quā ꝓbatur ꝙ ſi nō eſſet mortuus ſed ex cōicatus ſuſpendit̄:ſed nō reuocat̄ officiū vices geren tis:⁊ ſic diceremus in procuratore p̄lati agentis: facit etiam ad queſtionē.no.in Spe.de arbi·§·finitur. ver. quid ſi prelatus.ſ.ꝙ mortuo p̄lato qui cōpromiſit đ re bus eccleſie finiatur cōpromiſſum ibi videas.

A B eccleſia. ¶ Ponit primo dictū. Scdo il/ lud determinat ⁊ declarat.ibi:Sed non fiet. Determinat no.ff.ex qui.cau.ma.ſed et ſi per p̄torem·§·quotiens:⁊.l.necnō·§· ſi quis ſepi us.C.de tempo.in inte.reſti.l.fi.de reſti.mi.l.qđ tp̄s.⁊ ibi no.Gull.in Spe.ij.parte.eo.ti.⁊.ṽ.qđ in prin. ⁊·§· ij.ver.ſed cum dixerim. f ¶ Eccleſia.cuius nomine hanc reſtitutionē petet p̄latus etiam ſine ſpeciali man dato ſm Inno. qui hoc no.ſ̄.eo. ſuſcitata. ⁊ Gull. in Spe.eo.ti·§·ij.ver.p̄latus aūt. Si vero ꝑ lapſum tē/ poris nō lederet̄ eccleſia:ſed ſolum ꝑſone ipſius eccle/ ſie:vt quia lapſum eſt tempus quo p̄latus debuit ꝓui dere:vel canonici debuerunt eligere:tūc nō competit re ſtitutio:vt ſcripſi.ſ̄.eo.c.fi.in vj.oppo.⁊ no. in p̄di·§· ver.vt autem. g ¶ Aduerſus.vſitatum eſt hoc ver/ bum in iure ⁊ maxime in hac materia:vt patet.C.ſi ad uer.rem iu.⁊.xj.rubri.ſe.ſ̄.e.c.ij.li.vj.⁊ ponit̄ pro con/ tra. h ¶ Lapſum temporis. Pone exemplū .ſ̄.c.ij. et.c.auditis.⁊.c.coram.quia et infra tempus ſtatutuꝫ probationes nō ꝓduxit vel non obtulit infra tempus ſtatutum p̄ciū emptori cū poſſet.eo. titu. conſtitutus. vel pone in decēnio appellationis interponende.eo.ti. c.fi.Quid de biennio ꝓſequende appellationis an ec/ Queſtio cleſia infra illud tempus non ꝓſequens iuſte impedi/ ta indigeat reſtitutione:vel ipſo iure ſeruet̄ illeſa? no. per Innocen.⁊ Hoſti.de appella.ex ratione.De p̄ſcri/ ptione vero quadraginta annorū cōtra eccleſiā nil im/ mutat̄ ꝑ hanc cōſtitutionē.ſed dic vt no.ſ̄.e. auditis. loquit̄ eīm hic de illo tēporis lapſu cōtra qđ reſtitutio cōpetit:ſed cōtra illud non competit vt ibi. i ¶ In quo.ſcꝫ lapſu temporis. k ¶ Leſam. enormiter qđ dic vt no.ſ̄.eo.c.j.et ptꝫ de rebus eccle.nō alie.c.penul ti.nunquid autem ex eo qđ non oppoſuit declinatorias infra t̄minū ad id datū ſit leſa ⁊ reſtitutio cōpetat: ſa/ tis ſcripſi poſt Inno.et Hoſti.ſ̄.eo.corā. l ¶ Affir mat.in fi.dicit probabit:⁊ ibi dicā. m ¶ Peti pōt. de hoc non dubitabatur.nam ⁊ maior leſus extra tem pore quo abfuit cauſa reipu.vel alia iuſta cauſa reſti/ tuitur.ff.ex quibus cau.ma.l.j.cū ſimilibus.

Diuiſio